

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2012 r. — Western Digital i Western Digital Ireland przeciwko Komisji

(Sprawa T-60/12)

(2012/C 98/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Western Digital Corp. (Dover, Delaware, Stany Zjednoczone) i Western Digital Ireland, Ltd (Grand Cayman, Wyspy Kajmańskie) (przedstawiciele: F. González Díaz, adwokat, R. Patel, Solicitor i P. Stuart, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie stronie pozwanej przedstawienia kwestionariuszy, jakie wysłała ona do osób trzecich w pierwszej i drugiej fazie swego dochodzenia w przedmiocie planowanego przejęcia przez Seagate działalności Samsung Electronics Co. Ltd w dziedzinie produkcji twardego dysków;
- nakazanie stronie pozwanej udzielenia dostępu do jej akt zgromadzonych w sprawie transakcji Seagate/Samsung przed zgłoszeniem i po zgłoszeniu koncentracji, w tym w szczególności dostępu do nieobjętych klauzulą poufności wersji wszelkiej korespondencji i zapisów rozmów między Seagate, Samsungiem i Komisją, prowadzonych do dnia zgłoszenia, jak również wszelkiej wewnętrznej korespondencji Komisji — zarówno w sprawie Seagate/Samsung, jak i Western Digital Ireland/Viviti Technologies — dotyczącej kwestii pierwszeństwa obu tych transakcji;
- stwierdzenie nieważności art. 2 i 3 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie COMP/M.6203 — Western Digital Ireland/Viviti Technologies, w sprawie postępowania na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ oraz — w zakresie, w jakim okaże się to konieczne — art. 1 tej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Po pierwsze skarżące zarzucają, że zaskarżona decyzja jest wadliwa z powodu ustanowienia lub zastosowania tzw. „reguły pierwszeństwa”, ponieważ:
  - Komisja nie posiadała kompetencji do ustanowienia reguły pierwszeństwa na podstawie dnia zgłoszenia;
  - zasada pierwszeństwa jest niezgodna z prawem i narusza ogólne zasady słuszności i dobrej administracji;
  - Komisja naruszyła uzasadnione oczekiwania skarżących, co do tego, że koncentracja będzie oceniona jako koncentracja „5 do 4”
  - Komisja poprzez nieproporcjonalne żądania udzielenia informacji poprzedzające zgłoszenie, naruszając zasady

dobrej administracji, słuszności, proporcjonalności i niedyskryminacji, faktycznie pozbawiła skarżące możliwości, aby koncentracja była pierwszą zgłoszoną koncentracją.

- 2) Po drugie skarżące zarzucają, że zaskarżona decyzja jest wadliwa ze względu na to, że skarżącym były pozbawione możliwości skorzystania z przysługującego im prawa do obrony, ponieważ:
  - skarżącym nie umożliwiono odparcia argumentów twierdzeń i domniemań, które są przedmiotem zaskarżonej decyzji, lecz nie były przedmiotem pisma w sprawie przedstawienia zarzutów;
  - skarżącym nie umożliwiono przeanalizowania danych i informacji mających znaczenie dla sprawy, do których miała dostęp Komisja.
- 3) Po trzecie skarżące zarzucają, że pozwana w zaskarżonej decyzji narusza prawo i opiera się na dowodach zawierających błędy dotyczące stanu faktycznego, niewiarygodnych i, które nie mogą stanowić poparcia dla wniosków wyciągniętych na ich podstawie oraz opartych na naruszeniach prawa.
- 4) Po czwarte skarżące zarzucają, że zaskarżona decyzja narusza podstawową zasadę prawa UE, ponieważ nakłada nieproporcjonalne środki zaradcze.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24, s. 1, polskie wydanie specjalne: rozdział 8, tom 3, s. 40–61)

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2012 r. — ABC-One przeciwko OHIM (SLIM BELLY)

(Sprawa T-61/12)

(2012/C 98/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH (Villach St. Magdalen, Austria) (przedstawiciel: S. Merz, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 listopada 2011 r., wydanej w postępowaniu odwoławczym w sprawie R 1077/2011-1, dotyczącym zgłoszenia oznaczenia słownego „SLIM BELLY” jako wspólnotowego znaku towarowego;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SLIM BELLY” (zgłoszenie nr 8 576 811) dla towarów i usług z klas 28, 41 i 44

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający i w stosunku do objętych postępowaniem towarów i usług nie ma charakteru opisowego

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2012 r. — Oil Turbo Compressor przeciwko Radzie

(Sprawa T-63/12)

(2012/C 98/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Oil Turbo Compressor Co. (spółka akcyjna) (Teheran, Iran) (przedstawiciel: K. Kleinschmidt, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim ten akt prawny dotyczy skarżącej;

— przyjęcie środka organizacji postępowania zgodnie z art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem w celu nakazania stronie pozwanej przekazania wszelkich dokumentów mających związek z zaskarżoną decyzją w zakresie dotyczącym skarżącej;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie faktów stanowiących podstawę decyzji.

Skarżąca podnosi w tym miejscu, że zaskarżona decyzja oparta jest na błędnych faktach. Dotyczy to w szczególności

powołanego w załączniku I pkt 48 zaskarżonej decyzji założenia przyjętego przez pozwaną, zgodnie z którym skarżąca jest częścią wskazanego przez UE przedsiębiorstwa Sakhte Turbopomp va Kompresor (SATAK) (alias Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG). Skarżąca nie uczestniczy w sposób bezpośredni ani pośredni poprzez przedsiębiorstwo, w którym posiada udziały, w działaniach nuklearnych niosących za sobą ryzyko rozpowszechniania lub w rozwoju nośników broni jądrowej albo innej broni. Brak jest faktów uzasadniających decyzję pozwaną i idącą z tym w parze ingerencji w prawa podstawowe zagwarantowane skarżącej przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (karta praw podstawowych).

Skarżąca powołuje się w tym kontekście na ingerencję w zagwarantowaną w art. 16 karty praw podstawowych wolność prowadzenia działalności gospodarczej oraz na ingerencję w zagwarantowane w art. 17 karty praw podstawowych prawo do używania nabytej w Unii Europejskiej, zgodnie z prawem, własności i do rozporządzania tym prawem, jak również na naruszenie ustanowionych w art. 20 i art. 21 karty praw podstawowych zasad równego traktowania oraz niedyskryminacji.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa skarżącej do uczciwego postępowania oraz skutecznej ochrony prawnej

Skarżąca podnosi w tym miejscu, że uzasadnienie przytoczone w załączniku I pkt 48 zaskarżonej decyzji ma charakter ogólny i samo w sobie nie może uzasadnić masywnej ingerencji w prawa podstawowe. W opinii skarżącej pozwana nie wymienia ani znanych jej rzekomo okoliczności faktycznych, ani dowodów, którymi rzekomo dysponuje. Samej skarżącej nie są znane jakiegokolwiek fakty lub dowody, które uzasadniają zaskarżoną decyzję.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

Skarżąca podnosi także, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, zważywszy że wpisanie skarżącej do załącznika II decyzji 2010/413/WPZiB nie pozostaje w żadnym logicznym związku z celem decyzji polegającym na zapobieganiu działaniom nuklearnym niosącym za sobą ryzyko rozpowszechniania, handlu lub rozwoju nośników broni jądrowej albo innej broni przez Islamską Republikę Iranu. Pozwana nie przedstawia ponadto, że wykluczenie skarżącej z obrotu gospodarczego z Unią Europejską jest proporcjonalne, w szczególności stanowi środek o najmniejszym stopniu ingerencji w celu osiągnięcia wyznaczonego celu. Skarżąca zarzuca ponadto, że nie miało miejsca jakiegokolwiek wyważenie między zmasowaną ingerencją w prawa podstawowe skarżącej i domniemanym celem, do którego dążyła skarżąca.